

Kačeny, 65 x 85 cm, olej na plátně, 2017

Barbora Mališová

31. 8. 1971 narozena v Ostravě

1985–1989 Střední uměleckoprůmyslová škola v Uherském Hradišti

1990–1992 Slezská univerzita v Opavě, obor historie a muzeologie

1992–1996 AVU Praha, malba, profesori František Hodonský a Aleš Veselý

1994 zahraniční stáž na Královské akademii v Haagu

1996–1999 DAMU Praha, scénografie, profesor Jaroslav Malina

2000–2002 o.s. Divadlo Svět, realizace scén a kostýmů

2001–2003 o.s. Sculptura, účast na sympoziích v Praze a v Košicích

vystavuje od roku 1993, samostatně od roku 2002

adresa: Bořivojova 48, 130 00 Praha 3 - Žižkov

telefon: 604 634 602

e-mail: barbora.malisova@seznam.cz

www.galerie-sumperk.cz

Kanci, 100 x 100 cm, olej na plátně, 2012

BARBORA MALIŠOVÁ

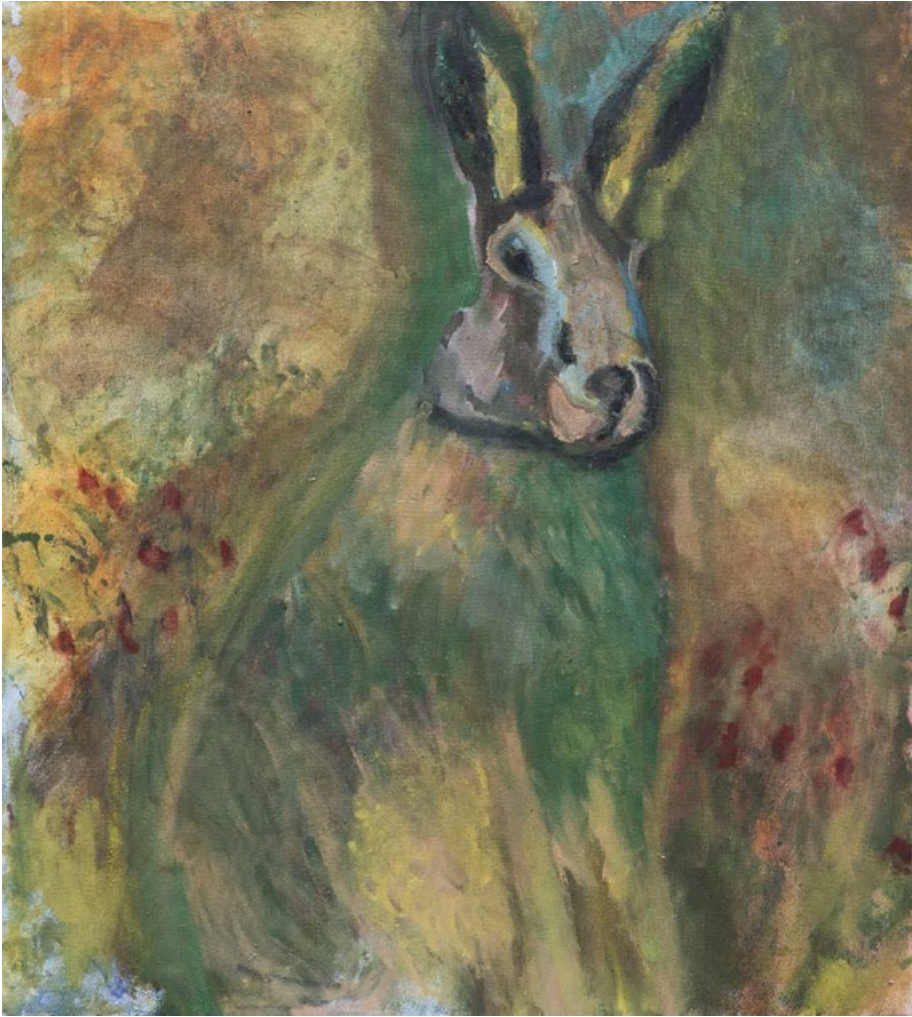
V RADOSTI Z MALBY

6. 9. – 1. 10. 2017

GALERIE JIŘÍHO JÍLKA, SADY 1. MÁJE, ŠUMPERK
ZAHÁJENÍ VE STŘEDU 6. ZÁŘÍ V 18.00 HODIN
OTEVŘENO DENNĚ OD 13.00 DO 18.00 HODIN
NA ZAZVONĚNÍ V RECEPCI PENZIONU G

S PODPOROU GRANTU MINISTERSTVA KULTURY A OLOMOUCKÉHO KRAJE

Zajíc, 85 x 75 cm, olej a pastel na plátně, 2016

Liška, 65 x 65 cm, olej a pastel na plátně, 2016

Triptych III, Ryby, 20 x 20 cm, olej na plátně, 2013

Triptych II, Ryby, 20 x 20 cm, olej na plátně, 2013

Tak jako Matěj Lipavský, maluje i Barbora Mališová co má nejraději. Pro ni jsou to zvířata, děti ráje, co na rozdíl od nás jeho zahradu nikdy neopustily. Žijí dál v souladu s ní a neznají pokrok. Značí jen přímou řeč svého těla a jednou se za nás i přimluví. A stejně se Barbora těší i ze sytých barevných ploch, ze svobody linií a tvarů své lehce zasněné malby a čistou radost z ní předává dál. Rozpoznávám v ní snad i cosi z pláten jejího profesora, Františka Hodonského. Vzpomínám si na zářivou bělobu jeho kvetoucích třešní z dávných dob našeho jarního plenéru v Kundraticích, na hmatatelně reliéfní hmotu barvy ve spěchu na plátně navrstvenou a přece uklidňující. U ní jde ale i o malbu vzdušnou a až dětsky průzračnou. Maluje sobě pro radost se stejnou chutí a s plným nasazením i bez odezvy, a snad o ni ani nestojí. O to víc si ji zaslouží.

Maluje ryby, rybáře a parníky, a teď i stromy, ale k portrétům zvířat vrací se nejčastěji. Jsou jádrem výstavy. Pokrývá i malé plátno monumentálním tvarem vzájemně dotýkaných a někde i do sebe vklíněných zvířecích těl, vnořených do trávy, do listů a větví. Zrozena z vody a ze šťáv země, noří se do své domovské niky a do úkrytu v ní. Nerozlišuje, má ráda všechny ty boží tvory a jako by si spolu s Kiplingem opakovala, že „jsme jedné krve ty i já“. Že jsme pevnou součástí přírody, jedním z nich anebo třeba i jen jiným stvolem trávy a že je nám proto celá příroda trvale posvátná. Není mrtvou hmotou, ale má živou duši, která se od prvního okamžiku bytí světa pomalu probouzí do plného vědomí, rodí se jako ze semene strom. Barbora nám to tu bezděčně svou malbou připomíná.

Miroslav Koval

Žabička, 130 x 80 cm, olej na plátně, 2012